

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/410 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 14 martie 2018

de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a instituit un sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniune, pentru a promova reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic.
- (2) Consiliul European din octombrie 2014 a exprimat angajamentul de a reduce, până în 2030, emisiile globale de gaze cu efect de seră din Uniune cu cel puțin 40 % față de nivelurile din 1990. Toate sectoarele economice ar trebui să contribuie la realizarea reducerilor respective ale emisiilor, iar obiectivul urmează să fie îndeplinit în modul cel mai rentabil prin intermediul sistemului Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), acesta generând o reducere cu 43 % față de nivelurile din 2005 până în 2030. Acest aspect a fost confirmat în cadrul angajamentului de reducere preconizat al Uniunii și al statelor sale membre, stabilit la nivel național, care a fost prezentat Secretariatului Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (CCONUSC) la 6 martie 2015.
- (3) Acordul de la Paris adoptat la 12 decembrie 2015 în temeiul CCONUSC (denumit în continuare „Acordul de la Paris”) a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016. Părțile la acord au convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale mult sub 2 °C în raport cu nivelul din perioada preindustrială și să continue eforturile pentru a limita creșterea temperaturii la 1,5 °C în raport cu nivelul din perioada preindustrială. De asemenea, părțile au convenit să evalueze periodic punerea în aplicare a Acordului de la Paris pentru a analiza progresele colective privind atingerea scopului Acordului de la Paris și îndeplinirea obiectivelor acestuia pe termen lung.

⁽¹⁾ JO C 71, 24.2.2016, p. 57.

⁽²⁾ JO C 240, 1.7.2016, p. 62.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 6 februarie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 februarie 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (4) În conformitate cu angajamentul exprimat de către colegiitori în Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și în Decizia 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, toate sectoarele economiei ar trebui să contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În temeiul Acordului de la Paris, Uniunea și statele sale membre s-au angajat la îndeplinirea unui obiectiv de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii. Se depun eforturi de limitare a emisiilor maritime internaționale prin intermediul Organizației Maritime Internaționale (OMI), iar acestea ar trebui încurajate. OMI a instituit un proces pentru a adopta în 2018 o strategie inițială de reducere a emisiilor în scopul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră din transportul maritim internațional. Adoptarea unui obiectiv ambițios de reducere a emisiilor ca parte a acestei strategii inițiale a devenit urgentă și este importantă pentru asigurarea unei contribuții echitabile a transportului maritim internațional la eforturile necesare pentru atingerea obiectivului de mult sub 2 °C convenit în cadrul Acordului de la Paris. Comisia ar trebui să examineze acest aspect cu regularitate și ar trebui ca, cel puțin o dată pe an, să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la progresele înregistrate în cadrul OMI în direcția unui obiectiv ambițios de reducere a emisiilor și a unor măsuri de sprijin pentru asigurarea contribuției corespunzătoare a sectorului la eforturile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor convenite în cadrul Acordului de la Paris. Acțiunea OMI sau a Uniunii ar trebui să înceapă din 2023, inclusiv lucrările pregătitoare pentru adoptare și punere în aplicare și luarea în considerare în mod corespunzător de către toate părțile interesate.
- (5) Consiliul European din octombrie 2014 a confirmat, în concluziile sale, că o EU ETS reformată și funcțională, însoțită de un instrument de stabilizare a pieței va fi principalul instrument european pentru îndeplinirea obiectivului de reducere cu cel puțin 40 %, cu un factor anual de reducere de 2,2 % începând cu 2021. Consiliul European a confirmat de asemenea că alocarea cu titlu gratuit nu va expira, iar măsurile existente vor continua după 2020 pentru a preveni riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon din cauza politicii privind clima, atât timp cât alte economii majore nu depun eforturi comparabile, și fără a se reduce proporția certificatelor care urmează să fie scoase la licitație. Proporția certificatelor care urmează să fie scoase la licitație ar trebui să fie exprimată sub formă de procentaj în Directiva 2003/87/CE, pentru a spori certitudinea planificării în ceea ce privește deciziile de investiții, pentru a spori transparența și a face întregul sistem mai simplu și mai ușor de înțeles.
- (6) O prioritate esențială a Uniunii o constituie crearea unei uniuni energetice reziliente, care să le furnizeze cetățenilor și industriilor sale o energie sigură, sustenabilă, competitivă și la prețuri accesibile. Îndeplinirea acestui obiectiv necesită continuarea acțiunilor ambițioase în domeniul climei, cu EU ETS ca piatră de temelie a politicii Uniunii privind clima, și necesită de asemenea progrese legate de celelalte aspecte ale uniunii energetice. Punerea în aplicare a obiectivelor ambițioase stabilite în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 al Uniunii contribuie la stabilirea unor prețuri semnificative pentru emisiile de dioxid de carbon și continuă să stimuleze reducerile rentabile ale emisiilor de gaze cu efect de seră.
- (7) Articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede ca politica Uniunii să se bazeze pe principiul potrivit căruia poluatorul ar trebui să plătească și, pe această bază, Directiva 2003/87/CE prevede tranziția, în timp, către licitarea integrală a certificatelor. Amânarea temporară a unei licitări integrale este justificată de evitarea relocării emisiilor de dioxid de carbon, iar alocarea specifică cu titlu gratuit a certificatelor către industrie este justificată pentru abordarea riscurilor reale de creștere a emisiilor de gaze cu efect de seră în țările terțe în care industria nu este supusă unor restricții comparabile în ceea ce privește emisiile de dioxid de carbon, atât timp cât alte economii majore nu iau măsuri comparabile de politică în domeniul climei.
- (8) Scoaterea la licitație a certificatelor rămâne regula generală, alocarea cu titlu gratuit fiind o excepție. Evaluarea impactului realizată de Comisie precizează că proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație în perioada 2013-2020 este de 57 %. În principiu, proporția menționată ar trebui să rămână de 57 %. Această proporție este alcătuită din certificate scoase la licitație în numele statelor membre, inclusiv certificate rezervate pentru instalațiile nou-intrate, dar nealocate, certificate pentru modernizarea producției de energie electrică în unele state membre și certificate care urmează să fie scoase la licitație mai târziu din cauza plasării acestora în rezerva pentru stabilitatea pieței instituită prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾. Proporția menționată ar trebui să includă 75 de milioane de certificate utilizate pentru sprijinirea inovării. În cazul în care cererea de certificate cu titlu gratuit determină necesitatea de a se aplica un factor de corecție transsectorial uniform înainte de 2030, proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație pe parcursul perioadei de zece ani începând cu 1 ianuarie 2021 ar trebui să fie redusă cu până la 3 % din cantitatea totală de certificate. Din motive de solidaritate, dezvoltare și interconectare, 10 % dintre certificatele care urmează să fie scoase la licitație de către statele membre ar trebui să fie distribuite între statele membre al căror produs

(1) Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (JO L 140, 5.6.2009, p. 63).

(2) Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

(3) Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

intern brut (PIB) pe cap de locuitor la prețurile pieței nu depășește 90 % din media Uniunii în 2013, în timp ce restul ar trebui să fie distribuit între toate statele membre pe baza emisiilor verificate. Derogarea pentru anumite state membre cu un nivel mediu al venitului pe cap de locuitor cu peste 20 % mai mare decât media Uniunii în raport cu distribuția respectivă în perioada 2013-2020 ar trebui să expire.

- (9) Recunoscând interacțiunea dintre politicile privind clima de la nivelul Uniunii și de la nivel național, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a anula certificate din volumul care le aparține și care urmează să fie scoase la licitație în caz de închidere pe teritoriul lor a unor capacități de producție de energie electrică. Pentru a asigura previzibilitate pentru operatori și pentru participanții la piață în ceea ce privește quantumul disponibil de certificate care urmează să fie scoase la licitație, posibilitatea de anulare a certificatelor în astfel de cazuri ar trebui să fie limitată la un quantum corespunzător valorii medii a emisiilor verificate ale instalației în cauză pe parcursul unei perioade de cinci ani înainte de închidere.
- (10) Pentru a păstra beneficiul ecologic al reducerii emisiilor în Uniune, în timp ce acțiunile întreprinse de țări terțe nu oferă industriei stimulente comparabile să reducă emisiile, instalațiile din sectoarele și subsectoarele cu risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ar trebui să beneficieze în continuare de alocarea tranzitorie cu titlu gratuit. Experiența acumulată în cursul funcționării EU ETS a confirmat faptul că sectoarele și subsectoarele sunt expuse în grade diferite riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon și că alocarea cu titlu gratuit a împiedicat relocarea emisiilor de dioxid de carbon. În timp ce unele sectoare și subsectoare pot fi considerate ca fiind expuse unui risc mai ridicat de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, altele sunt în măsură să transfere în prețul produselor o parte considerabilă din costurile certificatelor necesare pentru a-și acoperi emisiile, fără a pierde din cota de piață, suportând doar partea rămasă din costuri, astfel încât acestea sunt expuse unui risc scăzut de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Comisia ar trebui să stabilească sectoarele relevante și să le diferențieze în funcție de intensitatea schimburilor lor comerciale și de intensitatea emisiilor lor pentru a identifica mai bine sectoarele expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.

În timp ce evaluarea sectoarelor și subsectoarelor ar trebui să aibă loc la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4), ar trebui să fie anticipate, de asemenea, circumstanțe specifice în care poate fi oportun să existe posibilitatea de a solicita o evaluare la un nivel de 6 cifre sau de 8 cifre (Prodcod). O astfel de posibilitate ar trebui să existe atunci când unele sectoare și subsectoare au fost considerate anterior a fi expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon la un nivel de 6 cifre sau de 8 cifre (Prodcod), ținând seama, de asemenea, de faptul că anumite coduri NACE, în special cele care se încheie cu .99, înglobează activități eterogene care „nu sunt clasificate în altă parte” („n.c.a”). În cazul în care un sector sau subsector este condiționat de valorile de referință pentru rafinării și pentru alt produs, această situație ar trebui luată în considerare astfel încât să se poată realiza, dacă este cazul, o analiză calitativă a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru produsele fabricate atât în rafinării, cât și în uzine chimice. În cazul în care, pe baza criteriilor de intensitate a schimburilor comerciale și de intensitate a emisiilor, se depășește pragul stabilit prin luarea în considerare a posibilității sectoarelor și subsectoarelor în cauză de a transfera costurile în prețul produselor, sectorul sau subsectorul respectiv ar trebui considerat ca expus riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Alte sectoare și subsectoare ar trebui să fie considerate ca fiind expuse unui risc scăzut sau neavând niciun risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Luarea în considerare a posibilităților sectoarelor și subsectoarelor din afara producerii energiei electrice de a transfera costurile în prețul produsului ar trebui, de asemenea, să reducă profiturile excepționale. Cu excepția cazului în care se decide altfel în cadrul unei revizuii în temeiul articolului 30 din Directiva 2003/87/CE, alocările cu titlu gratuit pentru sectoare și subsectoare considerate ca fiind expuse unui risc scăzut sau neavând niciun risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, cu excepția centralelor de termoficare, ar trebui să scadă în quantumuri egale după 2026, astfel încât în 2030 să se ajungă la un nivel fără alocări cu titlu gratuit.

- (11) Valorile de referință pentru alocarea cu titlu gratuit care se aplică începând cu 2013 ar trebui să fie revizuite pentru a se evita profiturile excepționale și pentru a reflecta progresul tehnologic în sectoarele în cauză din perioada 2007-2008 și din fiecare perioadă ulterioară pentru care se stabilesc alocări cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE. Pentru a reflecta progresele tehnologice din sectoarele în cauză și a ajusta valorile de referință pentru perioada relevantă de alocare, ar trebui să se prevadă ca valorile criteriilor de referință pentru alocarea cu titlu gratuit către instalații, calculate pe baza datelor din anii 2007 și 2008, să fie actualizate în conformitate cu îmbunătățirea constatată. Din motive de previzibilitate, acest lucru ar trebui să se facă prin aplicarea unui factor care reprezintă cea mai bună evaluare a progreselor realizate în toate sectoarele, care ar trebui să țină seama de date solide, obiective și verificate provenite de la instalații, luând în considerare performanțele medii ale celor mai eficiente 10 % dintre instalații, astfel încât valorile de referință să reflecte rata efectivă de îmbunătățire. În cazul în care datele indică în perioada relevantă o reducere anuală de mai puțin de 0,2 % sau de mai mult de 1,6 % din valoarea pentru perioada 2007-2008, valoarea de referință aferentă ar trebui să fie ajustată cu alte rate decât ratele efective de îmbunătățire, pentru a se păstra motivația reducerii emisiilor și pentru a se recompensa inovarea în mod corespunzător. Pentru perioada 2021-2025, aceste valori de referință ar trebui ajustate pentru fiecare an între 2008 și mijlocul perioadei 2021-2025 fie cu 0,2 %, fie cu 1,6 %, ducând la o îmbunătățire cu 3 % sau, respectiv, cu 24 % față de valoarea

aplicabilă în perioada 2013-2020. Pentru perioada 2026-2030, valorile de referință respective ar trebui ajustate în același mod, ducând la o îmbunătățire cu 4 % sau, respectiv, cu 32 % față de valoarea aplicabilă în perioada 2013-2020. Pentru a asigura condiții echitabile pentru producția de compuși aromatici, hidrogen și gaze de sinteză în rafinării și uzine chimice, valorile de referință pentru compuși aromatici, hidrogen și gaze de sinteză ar trebui să fie aliniate în continuare la valorile de referință ale rafinăriilor.

- (12) Nivelul alocațiilor cu titlu gratuit pentru instalații ar trebui să fie mai bine aliniat la nivelurile lor efective de producție. În acest scop, alocațiile ar trebui să fie ajustate periodic în mod simetric pentru a se ține seama de creșterile și descreșterile relevante ale producției. Datele utilizate în acest context ar trebui să fie complete, coerente, verificate independent și ar trebui să prezinte același nivel ridicat al acurateței și calității ca datele utilizate pentru stabilirea alocațiilor cu titlu gratuit. Pentru a se preveni manipularea sau utilizarea abuzivă a sistemului de ajustări ale alocațiilor și a se evita orice sarcină administrativă nejustificată, ținând cont de termenul care se aplică pentru notificarea modificărilor de la nivelul producției și ținând cont de necesitatea de a se asigura faptul că modificările alocațiilor se fac cu eficacitate, nediscriminatoriu și uniform, pragul relevant ar trebui să fie stabilit la 15 % și să fie evaluat pe baza valorii medii ponderate pe doi ani. Comisia ar trebui să poată lua în considerare alte măsuri care să fie puse în aplicare, cum ar fi utilizarea unor praguri absolute pentru modificările alocațiilor sau în ceea ce privește termenul care se aplică notificării modificărilor de producție.
- (13) Ar fi de dorit ca statele membre să compenseze parțial, în conformitate cu normele privind ajutorul de stat, anumite instalații din sectoarele sau subsectoarele despre care s-a stabilit că sunt expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor legate de emisiile de gaze cu efect de seră transferate în prețul energiei electrice, inclusiv, între altele, pentru consumul propriu de energie electrică al instalațiilor, produsă prin combustia gazelor reziduale. Prin asigurarea faptului că se vor utiliza cel mult 25 % din veniturile provenite din licitarea certificatelor pentru compensarea costurilor indirecte, este probabil ca statele membre nu numai să faciliteze realizarea obiectivelor vizate de EU ETS, ci și să mențină integritatea pieței interne și a condițiilor de concurență. Pentru a spori transparența în privința măsurii în care se furnizează o astfel de compensație, statele membre ar trebui să raporteze publicului cu regularitate în legătură cu măsurile pe care le aplică și în legătură cu beneficiarii compensării, asigurând luarea în considerare corespunzătoare a naturii confidențiale a anumitor informații și a preocupărilor aferente legate de protecția datelor. În cazul în care un stat membru utilizează un quantum semnificativ din veniturile obținute în urma licitațiilor pentru compensarea costurilor indirecte, există un interes sporit în a face publice motivele acestei opțiuni. La revizuirea orientărilor pentru ajutoarele de stat privind compensarea costurilor indirecte, Comisia ar trebui să ia în considerare, între altele, utilitatea limitelor superioare pentru compensația acordată de statele membre. Revizuirea Directivei 2003/87/CE ar trebui să aibă în vedere în ce măsură au fost eficiente măsurile financiare respective pentru evitarea riscurilor semnificative de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte, precum și posibilitatea unei aprofundări a armonizării măsurilor, inclusiv un mecanism armonizat. Sectorul public va avea în continuare un rol important în mobilizarea resurselor financiare pentru combaterea schimbărilor climatice după 2020.

Prin urmare, veniturile obținute din licitații ar trebui utilizate și pentru finanțarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice în țările terțe vulnerabile, în special în țările cel mai puțin dezvoltate, inclusiv a măsurilor de adaptare la efectele schimbărilor climatice, între altele, prin Fondul verde pentru climă al CCONUSC. Quantumul finanțării combaterii schimbărilor climatice care urmează să fie mobilizat va depinde, de asemenea, de nivelul de ambiție și de calitatea contribuțiilor stabilite la nivel național, a planurilor de investiții ulterioare și a proceselor naționale de planificare a adaptării. În ceea ce privește posibilele impacturi sociale ale politicilor și investițiilor necesare, statele membre ar trebui, de asemenea, să utilizeze veniturile obținute din licitații pentru a contribui la o tranziție justă către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon prin promovarea formării de competențe și a redistribuirii forței de muncă în cadrul dialogului social cu comunitățile și regiunile afectate de tranziția locurilor de muncă.

- (14) Principalul stimulent pe termen lung rezultat din Directiva 2003/87/CE pentru captarea și stocarea de CO₂ (CSC), pentru noi tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile și pentru inovații revoluționare în domeniul tehnologiilor și proceselor industriale cu emisii scăzute de dioxid de carbon, inclusiv captarea și utilizarea ecologică a dioxidului de carbon (CUC), este semnalul pe care prețul carbonului îl creează și faptul că nu va trebui să se restituie certificatele aferente emisiilor de CO₂ evitate sau stocate permanent. În plus, în scopul suplimentării resurselor deja utilizate pentru a accelera demonstrarea instalațiilor comerciale de CSC și a tehnologiilor inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, certificatele ar trebui să fie utilizate pentru a oferi recompense garantate pentru utilizarea instalațiilor de CSC sau CUC, a noilor tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile și a inovării industriale în tehnologii și procese cu emisii scăzute de dioxid de carbon în Uniune pentru CO₂ stocat sau evitat la o scară suficientă, cu condiția existenței unui acord privind partajarea cunoștințelor.

Pe lângă cele 400 de milioane de certificate puse la dispoziție inițial pentru perioada începând cu 2021, veniturile obținute din cele 300 de milioane de certificate disponibile pentru perioada 2013-2020 care nu au fost încă angajate pentru activități de inovare ar trebui să fie suplimentate cu 50 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieței și să fie utilizate în timp util pentru a sprijini inovarea. În funcție de măsura în care proporția certificatelor care urmează să fie scoase la licitație este redusă pentru a evita necesitatea de a se aplica un factor de corecție transsectorial uniform, cuantumul certificatelor disponibile în cadrul acestui fond ar trebui să crească cu până la 50 de milioane de certificate. Cea mai mare parte a acestui sprijin ar trebui să depindă de evitarea verificată a emisiilor de gaze cu efect de seră, deși ar trebui să poată fi acordat un anumit sprijin atunci când sunt atinse anumite obiective prestabilite, ținând seama de tehnologia utilizată și de circumstanțele specifice sectorului în care aceasta este utilizată. Obiectivele ar trebui să fie definite astfel încât proiectului să i se pună la dispoziție mijloace financiare adecvate. Procentajul maxim din costurile proiectelor pentru care urmează să se acorde sprijin poate varia în funcție de tipul de proiect. Ar trebui să se acorde atenția cuvenită proiectelor care vor avea un impact semnificativ în materie de inovare în întreaga Uniune.

- (15) Grecia a înregistrat un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței sub 60 % din media Uniunii în 2014, dar nu beneficiază de fondul pentru modernizare și ar trebui, prin urmare, să fie în măsură să solicite certificate pentru a cofinanța decarbonizarea aprovizionării cu energie electrică a insulelor care fac parte din teritoriul său. Certificatele respective ar trebui să provină din cuantumul maxim de certificate menționat la articolul 10a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE care nu sunt alocate cu titlu gratuit până la 31 decembrie 2020 și ar trebui să fie scoase la licitație în conformitate cu modalitățile aplicabile fondului pentru modernizare.
- (16) Ar trebui instituit un fond pentru modernizare din 2 % din cantitatea totală de certificate, și scoase la licitație în conformitate cu normele și modalitățile pentru licitațiile desfășurate de platforma comună de licitație stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei ⁽¹⁾. În funcție de măsura în care proporția certificatelor care urmează să fie scoase la licitație este redusă pentru a se evita necesitatea de a se aplica un factor de corecție transsectorial uniform, cuantumul certificatelor disponibile în cadrul fondului de modernizare ar trebui să crească cu până la 0,5 % din cantitatea totală de certificate. Statele membre care, în 2013, au înregistrat un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței sub 60 % din media Uniunii ar trebui să fie eligibile pentru finanțare din fondul pentru modernizare și să aibă posibilitatea derogării, până în 2030, de la principiul licitării integrale pentru producerea de energie electrică prin utilizarea opțiunii de alocare cu titlu gratuit în vederea promovării transparente a investițiilor reale în modernizarea sectorului lor energetic, evitând totodată denaturările pe piața internă a energiei. Investițiile în cadrul fondului pentru modernizare destinate îmbunătățirii eficienței energetice ar putea include investiții în electrificarea transportului, în special a transportului rutier. Normele care reglementează fondul pentru modernizare ar trebui să ofere un cadru coerent, cuprinzător și transparent pentru a asigura o punere în aplicare cât mai eficientă posibil, ținând seama de necesitatea unei accesări ușoare de către toți participanții și de posibilitățile de impulsioneare a investițiilor în statele membre. Structura de guvernare ar trebui să fie proporțională cu scopul de a asigura utilizarea corespunzătoare a fondurilor.

Structura de guvernare respectivă ar trebui să includă un comitet de investiții, iar în procesul decizional ar trebui să se țină seama de experiența acumulată în cadrul Băncii Europene de Investiții (BEI), cu excepția cazului în care se acordă sprijin unor proiecte de mici dimensiuni prin împrumuturi din partea unei bănci de promovare naționale sau prin granturi acordate prin intermediul unui program național care are aceleași obiective ca fondul pentru modernizare. Pentru a identifica și a face public orice conflict de interese potențial, componența comitetului pentru investiții, curriculum vitae ale membrilor săi, precum și declarațiile de interese ale acestora ar trebui să fie publicate și să fie actualizate cu regularitate. Pentru a se asigura abordarea adecvată a necesităților de investiții din statele membre cu venituri scăzute, fondurile din fondul pentru modernizare ar trebui să fie distribuite între statele membre pe baza formulei în care emisiile verificate și criteriile legate de PIB să aibă fiecare o pondere de 50 %. Asistența financiară din partea fondului pentru modernizare ar putea fi furnizată sub diferite forme. Pentru a mobiliza resurse și a asigura că investițiile relevante au un impact sporit, certificatele cu titlu gratuit pentru modernizarea generării energiei electrice în unele state membre și resursele disponibile din fondul pentru modernizare pentru investiții din afara listei domeniilor prioritare ar trebui să fie completate cu resurse provenite de la entități juridice private, care ar putea include resurse separate provenite de la entități juridice private care sunt deținute integral sau parțial de autorități publice.

- (17) În vederea eficientizării mecanismelor de finanțare și a reducerii la minimum a sarcinii administrative legate de punerea lor în aplicare, statele membre în cauză ar trebui să aibă posibilitatea de a-și utiliza cota din cele 10 % certificate redistribuite și din alocarea tranzitorie cu titlu gratuit pentru modernizarea sectorului energetic în conformitate cu dispozițiile fondului pentru modernizare. Pentru a asigura previzibilitate și transparență în ceea ce privește volumul de certificate disponibile fie în vederea scoaterii la licitație, fie pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit, precum și în ceea ce privește activele gestionate prin fondul pentru modernizare, statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la intenția lor de a își spori resursele în cadrul fondului pentru modernizare înainte de 2021.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO L 302, 18.11.2010, p. 1).

- (18) Consiliul European din octombrie 2014 a confirmat că opțiunea de a acorda alocarea cu titlu gratuit sectorului energetic ar trebui să continue până în 2030 și că modalitățile, inclusiv transparența, ale alocării opționale cu titlu gratuit pentru modernizarea sectorului energetic din anumite state membre ar trebui să fie îmbunătățite. Investițiile cu o valoare de cel puțin 12,5 milioane EUR ar trebui să fie selectate de statul membru în cauză printr-o procedură de ofertare concurențială, pe baza unor norme clare și transparente, pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată pentru a promova investiții reale în modernizarea sau diversificarea sectorului energetic, în conformitate cu obiectivele uniunii energetice. Investițiile cu o valoare mai mică de 12,5 milioane EUR ar trebui să fie, de asemenea, eligibile pentru finanțare din alocarea cu titlu gratuit. Statul membru în cauză ar trebui să selecteze aceste investiții pe baza unor criterii clare și transparente. Rezultatele procesului de selecție ar trebui să facă obiectul unei consultări publice. Publicul ar trebui să fie informat în mod corespunzător în etapa de selecție a proiectelor de investiții, precum și în cea a punerii lor în aplicare. Investițiile ar trebui să fie completate cu resurse provenite de la entități juridice private, care ar putea include resurse separate provenite de la entități juridice private care sunt deținute integral sau parțial de autorități publice.
- (19) Finanțarea prin EU ETS ar trebui să fie coerentă cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și cu obiectivele pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris, precum și cu alte programe de finanțare ale Uniunii, astfel încât să se asigure eficacitatea cheltuielilor publice.
- (20) Dispozițiile existente care reglementează excluderea instalațiilor mici din EU ETS permit instalațiilor excluse să rămână în această situație și ar trebui să li ofere statelor membre posibilitatea de a-și actualiza lista instalațiilor excluse, iar în cazul statelor membre care în prezent nu folosesc această opțiune să procedeze astfel la începutul fiecărei perioade de alocare. În același timp, pentru a se evita sarcina administrativă nejustificată, ar trebui de asemenea să fie posibil ca statele membre să excludă din EU ETS instalațiile care emit mai puțin de 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent în fiecare dintre cei trei ani care preced începutul fiecărei perioade de alocare sau generatoarele de rezervă care funcționează mai puțin de 300 de ore în fiecare an din perioada respectivă de trei ani. Posibilitatea de a include activități și gaze suplimentare în sistem ar trebui să continue, fără ca acestea să fie considerate a fi instalații nou-intrate. Posibilitatea menționată de includere a unor activități și gaze suplimentare după 2020 ar trebui să nu aducă atingere cantității de certificate emise în Uniune în cadrul EU ETS și cuanturilor deduse din aceasta.
- (21) Directiva 2003/87/CE prevede obligația statelor membre de a transmite un raport privind punerea sa în aplicare, pe baza unui chestionar sau a unei scheme elaborate de Comisie în conformitate cu procedura menționată în Directiva 91/692/CEE a Consiliului ⁽¹⁾. Comisia a propus abrogarea obligațiilor de raportare prevăzute în Directiva 91/692/CEE. Prin urmare, este oportun să se înlocuiască trimiterea la Directiva 91/692/CEE cu o trimitere la procedura prevăzută în Directiva 2003/87/CE.
- (22) Decizia (UE) 2015/1814 stabilește o rezervă pentru stabilitatea pieței aferentă EU ETS cu scopul de a face oferta de certificate scoase la licitație mai flexibilă și sistemul mai rezilient. Această decizie prevede, de asemenea, ca certificatele care nu sunt alocate instalațiilor nou-intrate până în 2020 și care nu sunt alocate din cauza încetărilor totale sau parțiale ale operațiunilor să fie plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței.
- (23) Un EU ETS funcțional, reformat, cu un instrument de stabilizare a pieței, reprezintă un mijloc-cheie pentru ca Uniunea să își îndeplinească obiectivul convenit pentru 2030 și angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris. Pentru a se remedia dezechilibrul actual dintre oferta și cererea de certificate de pe piață, va fi instituită în 2018, în temeiul Deciziei (UE) 2015/1814, o rezervă pentru stabilitatea pieței care va deveni operațională începând cu 2019. Ținând cont de necesitatea de a se transmite un semnal de investiție credibil pentru reducerea emisiilor de CO₂ într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și în vederea consolidării EU ETS, Decizia (UE) 2015/1814 ar trebui modificată, în scopul mării până la 31 decembrie 2023 a ratelor proporționale pentru stabilirea numărului de certificate plasate în rezervă în fiecare an. În plus, ca măsură pe termen lung de îmbunătățire a modului de funcționare a EU ETS, cu excepția cazului în care se decide altfel în prima revizuire în conformitate cu articolul 3 din Decizia (UE) 2015/1814, începând cu 2023, certificatele păstrate în rezervă peste numărul total de certificate licitate pe parcursul anului precedent ar trebui să nu mai fie valabile. Revizuirile periodice ale modului de funcționare a rezervei ar trebui să aibă în vedere, de asemenea, dacă este cazul să se mențină ratele majorate respective.
- (24) Directiva 2003/87/CE ar trebui să facă obiectul unei revizuiri permanente, ținându-se seama de evoluțiile internaționale și de eforturile întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris. Măsurile de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie care ar putea face obiectul relocării emisiilor de dioxid de carbon menționate la articolele 10a și 10b din Directiva 2003/87/CE ar trebui și ele să facă obiectul unei revizuiri permanente, ținându-se seama de măsurile de politică privind clima din alte economii majore. În acest context, revizuirea Directivei 2003/87/CE ar putea analiza dacă este oportun să se

⁽¹⁾ Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

înlocuiască, să se adapteze sau să se completeze orice măsură existentă de prevenire a relocării emisiilor de dioxid de carbon cu ajustări ale emisiilor de dioxid de carbon la frontiere sau cu măsuri alternative, cu condiția ca astfel de măsuri să fie pe deplin compatibile cu normele Organizației Mondiale a Comerțului, astfel încât să includă în EU ETS importatorii de produse fabricate de sectoarele sau de subsectoarele stabilite în conformitate cu articolul 10a din Directiva 2003/87/CE. Comisia ar trebui să raporteze Parlamentului European și Consiliului în contextul fiecărui bilanț la nivel mondial convenit în cadrul Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește nevoia de rigoare sporită a politicilor și măsurilor Uniunii, inclusiv a EU ETS, în vederea reducerilor necesare din partea Uniunii și a statelor sale membre ale gazelor cu efect de seră. Comisia ar trebui să poată face propuneri Parlamentului European și Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE, după caz. În cadrul raportării sale periodice în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze rezultatele dialogului de facilitare din 2018 în cadrul CCONUSC (dialogul Talanoa).

- (25) Pentru a adopta acte fără caracter legislativ și cu aplicare generală de completare sau modificare a anumitor elemente neesențiale ale unui act legislativ, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1) și (8), articolul 10b alineatul (5), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1) și articolul 28c din Directiva 2003/87/CE. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate. În ceea ce privește delegarea de la articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, statele membre care nu utilizează platforma comună de licitație ar trebui să poată continua să nu facă acest lucru. În plus, delegarea respectivă ar trebui să nu afecteze nici dreptul statelor membre de a stabili utilizarea veniturilor pe care le obțin din licitații.
- (26) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 10a alineatul (2) de la al treilea la al șaselea paragraf, și alineatul (21), a articolului 10d, a articolului 14 alineatele (1) și (2), a articolelor 15 și 16 și a articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, și a anexelor IV și V din directiva menționată, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (27) Pentru a reduce la minimum împuternicirile acordate Comisiei, ar trebui revocate competențele actuale în ceea ce privește adoptarea de acte cu privire la următoarele: utilizarea rezervei speciale prevăzute la articolul 3f alineatul (9) din Directiva 2003/87/CE, precizarea în continuare a cantităților de credite internaționale care pot fi schimbate și atribuirea cantităților de credite internaționale care pot fi schimbate prevăzute la articolul 11a alineatul (8) din directiva menționată, elaborarea de standarde suplimentare privind elementele care pot fi schimbate prevăzute la articolul 11a alineatul (9) din directiva menționată, precum și adoptarea de norme suplimentare privind dubla contabilizare prevăzute la articolul 11b alineatul (7) din directiva menționată. Actele adoptate în temeiul dispozițiilor menționate continuă să se aplice.
- (28) Actele adoptate în temeiul Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește subiectele în care prezenta directivă acordă Comisiei competența de a adopta acte delegate sau de punere în aplicare continuă să se aplice până la abrogarea sau modificarea lor. În cazul Deciziei 2011/278/UE a Comisiei ⁽⁴⁾, ultima coloană din anexa I se va abroga dacă și când Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru stabilirea valorilor de referință revizuite pentru alocarea cu titlu gratuit. Pentru a se ameliora previzibilitatea și pentru a se simplifica procesele administrative, Decizia 2014/746/UE a Comisiei ⁽⁵⁾ ar trebui să continue să se aplice până la sfârșitul anului 2020.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

⁽²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁴⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, 17.5.2011, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia 2014/746/UE a Comisiei din 27 octombrie 2014 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2015-2019 (JO L 308, 29.10.2014, p. 114).

- (29) Actele delegate și de punere în aplicare menționate în prezenta directivă, în special cu privire la dispozițiile privind monitorizarea, raportarea și verificarea și privind registrul Uniunii, ar trebui să vizeze simplificarea normelor și reducerea sarcinii administrative atât cât este posibil fără să se submineze integritatea de mediu, securitatea sau fiabilitatea EU ETS. La pregătirea actelor respective, Comisia ar trebui să evalueze în mod special eficacitatea normelor de monitorizare simplificate, inclusiv pentru generatori de electricitate de urgență și de rezervă, ținând cont de orele de funcționare pe an, și pentru alți emițători mici, și ar trebui să evalueze și posibilitățile de dezvoltare în continuare a unor astfel de norme.
- (30) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să anexeze la notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (31) Prezenta directivă urmărește să contribuie la realizarea obiectivului de a se asigura un nivel înalt de protecție a mediului, în conformitate cu principiul dezvoltării durabile, în modul cel mai eficient din punct de vedere economic, acordând totodată instalațiilor o perioadă adecvată de adaptare și prevăzând un tratament mai favorabil al persoanelor afectate în mod special, proporțional cu gradul maxim compatibil cu celelalte obiective ale prezentei directive.
- (32) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (33) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

1. În întregul text al directivei, termenul „sistem comunitar” se înlocuiește cu „EU ETS” și se efectuează toate modificările gramaticale necesare.
2. Această modificare nu privește textul în limba română.
3. În întregul text al directivei, cu excepția cazurilor menționate la punctul 1 de la prezentul articol și la articolul 26 din directivă, cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune” și se efectuează toate modificările gramaticale necesare.
4. În tot cuprinsul directivei, cuvintele „procedura de reglementare menționată la articolul 23 alineatul (2)” se înlocuiesc cu cuvintele „procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2)”.
5. La articolul 3c alineatul (2) primul paragraf și la articolul 10 alineatul (1a), trimiterea la „articolul 13 alineatul (1)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 13”.
6. La articolul 3g, articolul 5 primul paragraf litera (d), articolul 6 alineatul (2) litera (c), articolul 10a alineatul (2) paragraful al doilea, articolul 14 alineatele (2), (3) și (4), articolul 19 alineatele (1) și (4), articolul 24 alineatul (3) primul paragraf și articolul 29a alineatul (4), cuvântul „regulament” se înlocuiește cu cuvântul „acte” și se efectuează toate modificările gramaticale necesare.
7. La articolul 3, litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) «instalație nou-intrată» înseamnă orice instalație care desfășoară una sau mai multe activități cuprinse în anexa I, care a obținut pentru prima dată un permis de emisie a gazelor cu efect de seră în perioada care începe cu trei luni înaintea datei de transmitere a listei în temeiul articolului 11 alineatul (1) și se termină cu trei luni înaintea datei de transmitere a listei ulterioare în temeiul articolului menționat;”.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

8. La articolul 3d, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește dispozițiile detaliate pentru scoaterea la licitație de către statele membre a certificatelor pentru aviație în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sau cu articolul 3f alineatul (8). Numărul de certificate care urmează să fie scoase la licitație în fiecare perioadă de către fiecare stat membru este proporțional cu partea ce îi revine statului în cauză din cantitatea totală de emisii atribuite aviației pentru toate statele membre pentru anul de referință, raportate în temeiul articolului 14 alineatul (3) și verificate în temeiul articolului 15. Pentru perioada menționată la articolul 3c alineatul (1), anul de referință este 2010, iar pentru fiecare perioadă ulterioară menționată la articolul 3c, anul de referință este anul calendaristic care se încheie cu 24 de luni înainte de începerea perioadei care face obiectul licitației. Actele delegate asigură că principiile stabilite la articolul 10 alineatul (4) primul paragraf sunt respectate.”

9. La articolul 3f, alineatul (9) se elimină.

10. La articolul 6 alineatul (1), al treilea paragraf se elimină.

11. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Coordonarea cu Directiva 2010/75/UE

În cazul în care instalațiile desfășoară activități incluse în anexa I la Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura coordonarea condițiilor și a procedurii de emitere a permiselor de emisie de gaze cu efect de seră cu cele pentru emiterea unui permis prevăzut în directiva menționată. Cerințele de la articolele 5, 6 și 7 din prezenta directivă pot fi integrate în procedurile prevăzute în Directiva 2010/75/UE.

(*) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).”

12. La articolul 9, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Începând cu 2021, factorul linear este de 2,2 %.”

13. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Începând cu 2019, statele membre scot la licitație toate certificatele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolele 10a și 10c din prezenta directivă și care nu sunt plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței, instituită prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului (*) (denumită în continuare «rezerva pentru stabilitatea pieței»), sau anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din prezenta directivă.

Începând cu 2021 și fără a aduce atingere unei posibile reduceri în temeiul articolului 10a alineatul (5a), proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație este de 57 %.

2 % din cantitatea totală de certificate pentru perioada 2021-2030 vor fi licitate pentru a institui un fond pentru îmbunătățirea eficienței energetice și modernizarea sistemelor energetice ale anumitor state membre, astfel cum se prevede la articolul 10d (denumit în continuare «fondul pentru modernizare»).

Cantitatea totală rămasă de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statele membre se distribuie în conformitate cu alineatul (2).

(*) Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferente schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).”

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), „88 %” se înlocuiește cu „90 %”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) 10 % din cantitatea totală de certificate care urmează să fie scoase la licitație se distribuie între anumite state membre în scop de solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii, ceea ce înseamnă creșterea cuantumului de certificate pe care statul membru respectiv le scoate la licitație în temeiul literii (a) cu procente prevăzute în anexa IIa.”;

(iii) litera (c) se elimină;

(iv) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care este necesar, procentele menționate la litera (b) se adaptează în mod proporțional pentru ca distribuția să fie de 10 %.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului Uniunii de a trece la energie din surse regenerabile, precum și pentru dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon, și pentru a contribui la îndeplinirea angajamentului Uniunii de a crește eficiența energetică, la nivelurile convenite în actele legislative relevante.”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) măsuri destinate îmbunătățirii eficienței energetice, extinderii sistemelor centralizate de termoficare și îmbunătățirii izolării termice a locuințelor, sau acordării de sprijin financiar pentru soluționarea aspectelor sociale în ceea ce privește gospodăriile cu venituri mici și mijlocii.”;

(iii) se adaugă următoarele litere:

„(j) finanțarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice în țările terțe vulnerabile, inclusiv a măsurilor de adaptare la efectele schimbărilor climatice;

(k) promovarea formării de competențe și a redistribuirii forței de muncă pentru a contribui la o tranziție justă către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în special în regiunile cele mai afectate de tranziția locurilor de muncă, în strânsă coordonare cu partenerii sociali.”;

(d) la alineatul (4), primul, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu. În acest scop, procesul trebuie să fie previzibil, în special în ceea ce privește calendarul și succesiunea licitațiilor, precum și volumul estimat de certificate care urmează să fie puse la dispoziție.

Actele delegate respective asigură că licitațiile sunt concepute astfel încât să asigure că:

(a) operatorii, în special întreprinderile mici și mijlocii care intră sub incidența EU ETS, au acces deplin, echitabil și egal;

(b) toți participanții au acces simultan la aceleași informații și că participanții nu subminează desfășurarea licitațiilor;

(c) organizarea de licitații și participarea la acestea sunt eficiente din punct de vedere al costurilor și că sunt evitate costurile administrative nejustificate; și

(d) se permite accesul la certificate operatorilor cu emisii scăzute.”;

(e) la alineatul (5), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia înaintează în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la funcționarea pieței carbonului și la alte politici relevante privind clima și energia, care include aspecte privind funcționarea licitațiilor, lichiditățile și cantitățile tranzacționate și care sintetizează informațiile furnizate de statele membre despre măsurile financiare menționate la articolul 10a alineatul (6).”

14. Articolul 10a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește normele integral armonizate la nivelul Uniunii pentru alocarea certificatelor menționate la alineatele (4), (5), (7) și (19) de la prezentul articol.”;

(b) la alineatul (2) se introduc următoarele paragrafe:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea stabilirii valorilor de referință revizuite pentru alocarea cu titlu gratuit. Actele respective sunt în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și respectă următoarele condiții:

- (a) Pentru perioada 2021-2025, valorile de referință se stabilesc pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2016 și 2017. Comparând valorile de referință respective cu valorile de referință din Decizia 2011/278/UE a Comisiei (*), astfel cum a fost adoptată la 27 aprilie 2011, Comisia stabilește rata anuală de reducere pentru fiecare valoare de referință și o aplică valorilor de referință aplicabile în perioada 2013-2020 cu privire la fiecare an între 2008 și 2023, pentru a stabili valorile de referință pentru perioada 2021-2025.
- (b) Atunci când rata anuală de reducere depășește 1,6 % sau este sub 0,2 %, valorile de referință pentru perioada 2021-2025 sunt valorile de referință aplicabile pentru perioada 2013-2020 reduse cu oricare dintre cele două rate procentuale menționate care este relevantă cu privire la fiecare an între 2008 și 2023.
- (c) Pentru perioada 2026-2030, valorile de referință se stabilesc în același mod ca la literele (a) și (b) pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2021 și 2022 și pe baza aplicării ratei anuale de reducere pentru fiecare an între 2008 și 2028.

Prin derogare de la valorile de referință pentru compuși aromatici, hidrogen și gaze de sinteză, aceste valori de referință se ajustează prin aplicarea aceleiași procentaj ca în cazul valorilor de referință ale rafinăriilor, în scopul menținerii unor condiții de concurență echitabile pentru producătorii produselor respective.

Actele de punere în aplicare menționate la al treilea paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

Pentru a promova recuperarea eficientă a energiei provenite din gaze reziduale, pentru perioada menționată la litera (b) de la al treilea paragraf, valoarea de referință pentru metal lichid, care în cea mai mare parte se referă la gazele reziduale, se actualizează anual cu o rată de reducere de 0,2 %.

(*) Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, 17.5.2011, p. 1).”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În ceea ce privește producerea de căldură sau răcirea, alocarea cu titlu gratuit se acordă pentru sistemele de încălzire centralizată, precum și pentru instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, definite în Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), pentru o cerere justificată din punct de vedere economic. În fiecare an ulterior anului 2013, alocarea totală acordată acestor instalații pentru producerea căldurii respective se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9 din prezenta directivă, cu excepția anilor în care alocările respective sunt ajustate într-un mod uniform în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

(*) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a respecta proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație stabilită la articolul 10, pentru fiecare an în care suma alocărilor cu titlu gratuit nu atinge quantumul maxim care respectă proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație, certificatele rămase până la quantumul respectiv se utilizează în scopul de a preveni sau a limita reducerea alocărilor cu titlu gratuit necesară pentru a respecta proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație în anii următori. În cazul în care, cu toate acestea, se atinge quantumul maxim, alocările cu titlu gratuit se ajustează în consecință. Orice astfel de ajustare se efectuează în mod uniform.”;

(e) se introduc următoarele alineate:

„(5a) Prin derogare de la alineatul (5), un quantum suplimentar de până la 3 % din cantitatea totală de certificate se utilizează, în măsura în care este necesar, pentru a crește quantumul maxim disponibil în conformitate cu alineatul (5).

(5b) În cazul în care este nevoie de mai puțin de 3 % din cantitatea totală de certificate pentru a crește cuantumul maxim disponibil în conformitate cu alineatul (5):

- un număr maxim de 50 de milioane de certificate se utilizează pentru a crește cuantumul de certificate disponibile pentru sprijinirea inovării în conformitate cu articolul 10a alineatul (8); și
- un procent maxim de 0,5 % din cantitatea totală de certificate se utilizează pentru a crește cuantumul de certificate disponibile pentru modernizarea sistemelor energetice ale anumitor state membre în conformitate cu articolul 10d.”;

(f) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre ar trebui să adopte măsuri financiare în conformitate cu al doilea și al patrulea paragraf în favoarea sectoarelor sau a subsectoarelor care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate efectiv de pe urma costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în prețul energiei electrice, cu condiția ca astfel de măsuri financiare să fie în conformitate cu normele privind ajutorul de stat, în special să nu producă denaturări nejustificate ale concurenței pe piața internă. În cazul în care cuantumul disponibil pentru astfel de măsuri financiare depășește 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii certificatelor la licitație, statul membru în cauză precizează motivele depășirii cuantumului respectiv.

Statele membre urmăresc, de asemenea, să utilizeze cel mult 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii certificatelor la licitație pentru măsurile financiare menționate la primul paragraf. În termen de trei luni de la sfârșitul fiecărui an, statele membre în care sunt în vigoare astfel de măsuri financiare pun la dispoziția publicului, într-un format ușor accesibil, cuantumul total al compensației prevăzute pe sectoare și subsectoare beneficiare. Începând cu 2018, în orice an în care utilizează mai mult de 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii unor certificate la licitație în astfel de scopuri, statele membre publică un raport în care se precizează motivele depășirii cuantumului respectiv. Raportul include informații relevante privind prețurile energiei electrice pentru marii consumatori industriali care beneficiază de astfel de măsuri financiare, fără a aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale. Raportul include, de asemenea, informații care să arate dacă s-a ținut cont în mod corespunzător de alte măsuri pentru reducerea în mod durabil a costurilor emisiilor indirecte de dioxid de carbon pe termen mediu și lung.

Comisia include în raportul prevăzut la articolul 10 alineatul (5), între altele, o evaluare a efectelor unor astfel de măsuri financiare asupra pieței interne și, după caz, recomandă toate măsurile care ar putea fi necesare în temeiul evaluării respective.

Măsurile respective trebuie să asigure că există o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pe baza unor valori de referință ex ante pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție. Valorile de referință ex ante respective se calculează pentru un sector sau subsector dat ca produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO₂ aferente mixului de producție de energie electrică relevant la nivel european.”;

(g) alineatul (7) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Certificatele din cuantumul maxim menționat la alineatul (5) de la prezentul articol care nu au fost alocate cu titlu gratuit până în 2020 se rezervă pentru instalațiile nou-intrate, împreună cu 200 de milioane de certificate plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814. Dintre certificatele rezervate, până la 200 de milioane se returnează în rezerva pentru stabilitatea pieței la sfârșitul perioadei 2021-2030, dacă nu au fost alocate pentru perioada respectivă.

Începând cu 2021, certificatele care, în temeiul alineatelor (19) și (20), nu sunt alocate instalațiilor se adaugă la cuantumul de certificate rezervate în conformitate cu prima teză de la primul paragraf de la prezentul alineat.”;

(ii) al patrulea și al cincilea paragraf se elimină;

(h) la alineatul (8), primul, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„325 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit în temeiul prezentului articol, și 75 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată în temeiul articolului 10, devin disponibile pentru a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor și proceselor industriale cu emisii scăzute de dioxid de carbon în sectoarele enumerate în anexa I, inclusiv captarea și utilizarea ecologică a dioxidului de carbon (CUC) care contribuie substanțial la diminuarea schimbărilor climatice, precum și produsele care le înlocuiesc pe cele generatoare de emisii puternice de dioxid de carbon produse în sectoarele enumerate în anexa I, și pentru a contribui la stimularea elaborării și funcționării proiectelor care au ca scop captarea și stocarea CO₂ (CSC), în condiții de siguranță pentru mediu, precum și tehnologiilor inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile și al stocării energiei; în puncte echilibrate geografic pe teritoriul Uniunii (denumit în continuare «fondul pentru inovare»). Sunt eligibile proiecte din toate statele membre, inclusiv proiecte de mici dimensiuni.

În plus, 50 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieței completează eventualele venituri rămase din cele 300 de milioane de certificate disponibile în perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei 2010/670/UE a Comisiei (*) și se utilizează în timp util pentru sprijinirea inovării, astfel cum se menționează la primul paragraf.

Proiectele se selectează pe baza unor criterii transparente și obiective, ținând seama, după caz, de măsura în care proiectele contribuie la reducerea emisiilor mult sub valorile de referință menționate la alineatul (2). Proiectele trebuie să aibă potențialul de a fi aplicate pe scară largă sau de a diminua semnificativ costurile tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon pentru sectoarele în cauză. Proiectele care implică CUC trebuie să asigure o reducere netă a emisiilor și evitarea sau stocarea permanentă a CO₂. Tehnologiile care primesc sprijin trebuie să nu fie încă disponibile pe piață, dar trebuie să reprezinte soluții revoluționare sau să fie suficient de mature pentru a fi gata de o demonstrație la scară precomercială. Se pot sprijini până la 60 % din costurile relevante ale proiectelor, din care până la 40 % nu trebuie să depindă de evitarea verificată a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu condiția atingerii unor obiective prestabilite, ținându-se seama de tehnologia utilizată.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în privința normelor legate de funcționarea fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție.

(*) Decizia 2010/670/UE a Comisiei din 3 noiembrie 2010 de stabilire a criteriilor și măsurilor pentru finanțarea proiectelor demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță din punct de vedere al mediului, precum și a proiectelor demonstrative de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Comunitate, stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 290, 6.11.2010, p. 39).;

(i) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Grecia, care a înregistrat un produs intern brut (PIB) pe cap de locuitor la prețurile pieței sub 60 % din media Uniunii în 2014, poate solicita, înainte de aplicarea alineatului (7) de la prezentul articol, până la 25 de milioane de certificate din cuantumul maxim menționat la alineatul (5) de la prezentul articol care nu sunt alocate cu titlu gratuit până la 31 decembrie 2020, pentru cofinanțarea a până la 60 % din decarbonizarea aprovizionării cu energie electrică a insulelor care fac parte din teritoriul său. Dispozițiile articolului 10d alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* certificatelor respective. Certificatele pot fi solicitate în cazul în care, din cauza accesului limitat la piețele internaționale ale datoriilor, un proiect care vizează decarbonizarea aprovizionării cu energie electrică a insulelor Greciei nu ar putea fi realizat altfel și în cazul în care Banca Europeană de Investiții (BEI) confirmă viabilitatea financiară și beneficiile de natură socioeconomică ale proiectului.”;

(j) alineatul (10) se elimină;

(k) la alineatul (11), sintagma „cu scopul de a se ajunge la nicio alocare cu titlu gratuit în 2027” se elimină;

(l) alineatele (12)-(18) se elimină;

(m) alineatul (20) se înlocuiește cu următorul text:

„(20) Nivelul alocărilor cu titlu gratuit acordate instalațiilor ale căror operațiuni au crescut sau au scăzut, evaluate pe baza unei medii ponderate pe doi ani, cu peste 15 % față de nivelul utilizat inițial pentru a se stabili alocarea cu titlu gratuit pentru perioada relevantă menționată la articolul 11 alineatul (1) se ajustează, după caz. Astfel de ajustări se realizează cu certificate din sau prin adăugarea de certificate la cuantumul de certificate rezervate în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.”;

(n) se adaugă următorul alineat:

„(21) Pentru a se asigura aplicarea efectivă, nediscriminatorie și uniformă a ajustărilor și a pragului menționat la alineatul (20) de la prezentul articol, pentru a se evita orice sarcină administrativă nejustificată și pentru a se preveni manipularea sau utilizarea abuzivă a ajustărilor alocării, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească noi modalități de ajustare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”

15. Articolele 10b și 10c se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 10b

Măsuri tranzitorii de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie în cazul relocării emisiilor de dioxid de carbon

(1) Se consideră că sunt expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sectoarele și subsectoarele în cazul cărora rezultatul înmulțirii dintre intensitatea schimburilor lor comerciale cu țări terțe, definită ca raportul dintre valoarea totală a exporturilor către țări terțe adăugată la valoarea importurilor din țări terțe și dimensiunea totală a pieței pentru Spațiul Economic European (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe), și intensitatea emisiilor lor, măsurată în kgCO₂, împărțit la valoarea lor adăugată brută (în euro), este mai mare de 0,2. Acestor sectoare și subsectoare li se alocă certificate cu titlu gratuit pentru perioada până în 2030 la un nivel de 100 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a.

(2) Sectoarele și subsectoarele în cazul cărora rezultatul înmulțirii dintre intensitatea schimburilor lor comerciale cu țări terțe și intensitatea emisiilor lor depășește 0,15 pot fi incluse în grupul menționat la alineatul (1), folosind date pentru anii 2014-2016, pe baza unei evaluări calitative și a următoarelor criterii:

- (a) măsura în care instalațiile individuale din sectorul sau subsectorul în cauză pot reduce nivelurile emisiilor sau consumul de electricitate;
- (b) caracteristicile actuale și planificate ale pieței, inclusiv, după caz, orice preț de referință comun;
- (c) marjele de profit, care pot servi drept indicator potențial pentru investițiile pe termen lung sau pentru deciziile de relocalizare, ținând cont de modificările costurilor de producție legate de reducerile de emisii.

(3) Sectoarele și subsectoarele care nu depășesc pragul menționat la alineatul (1), dar au o intensitate a emisiilor măsurată în kgCO₂ împărțită la valoarea lor brută adăugată (în euro), care depășește 1,5, se evaluează și ele la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4). Comisia publică rezultatele evaluării respective.

În termen de trei luni de la publicarea menționată la primul paragraf, sectoarele și subsectoarele menționate la paragraful respectiv pot solicita Comisiei fie o evaluare calitativă a expunerii lor la relocarea emisiilor de dioxid de carbon la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4), fie o evaluare pe baza clasificării produselor utilizate pentru statisticile privind producția industrială în Uniune la nivelul de 8 cifre (Prodcum). În acest scop, sectoarele și subsectoarele prezintă, împreună cu cererea, date justificate, complete și verificate independent pentru a permite Comisiei să efectueze evaluarea.

În cazul în care alege să fie evaluat la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4), un sector sau un subsector poate fi inclus în grupul menționat la alineatul (1) pe baza criteriilor menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c). În cazul în care alege să fie evaluat la nivelul de 8 cifre (Prodcum), un sector sau un subsector este inclus în grupul menționat la alineatul (1) cu condiția ca, la nivelul respectiv, să se depășească pragul de 0,2 menționat la alineatul (1).

Sectoarele și subsectoarele pentru care alocarea cu titlu gratuit se calculează pe baza valorilor de referință menționate la articolul 10a alineatul (2) al patrulea paragraf pot solicita și ele să fie evaluate în conformitate cu al treilea paragraf de la prezentul alineat.

Prin derogare de la alineatele (1) și (2), un stat membru poate solicita până la 30 iunie 2018 ca un sector sau subsector enumerat în anexa la Decizia 2014/746/UE a Comisiei (*) în ceea ce privește clasificările la un nivel de 6 cifre sau de 8 cifre (Prodcum) să fie luat în considerare pentru a fi inclus în grupul menționat la alineatul (1). Orice asemenea solicitare se ia în considerare doar în cazul în care statul membru solicitant stabilește că aplicarea derogării menționate se justifică în mod corespunzător pe baza unor date complete, verificate și auditate referitoare la cei mai recenți cinci ani furnizate de sectorul sau subsectorul în cauză și include toate informațiile relevante în solicitarea sa. Pe baza datelor respective, sectorul sau subsectorul în cauză este inclus în ceea ce privește acele clasificări în cazul cărora, în cadrul unui nivel eterogen de 4 cifre (cod NACE-4), se arată că prezintă o intensitate substanțial mai mare a schimburilor comerciale și a emisiilor la un nivel de 6 cifre sau de 8 cifre (Prodcum), care depășește pragul stabilit la alineatul (1).

(4) În ceea ce privește celelalte sectoare și subsectoare, se consideră că acestea sunt în măsură să transfere o parte mai mare a costurilor certificatelor în prețurile produselor și li se alocă certificate cu titlu gratuit la un nivel de 30 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a. Cu excepția cazului în care se decide altfel în cadrul revizuirii în temeiul articolului 30, alocările cu titlu gratuit pentru alte sectoare și subsectoare, cu excepția centralelor de termoficare, scad cu quantumuri egale după 2026, astfel încât în 2030 să se ajungă la un nivel fără alocări cu titlu gratuit.

(5) Comisia este împuternicită să adopte, până la 31 decembrie 2019, acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește stabilirea sectoarelor și subsectoarelor considerate cu risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum se menționează la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, în cazul activităților la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4) în ceea ce privește alineatul (1) de la prezentul articol, pe baza datelor disponibile referitoare la cei mai recentii trei ani calendaristici.

Articolul 10c

Optarea pentru alocări tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării sectorului energetic

(1) Prin derogare de la articolul 10a alineatele (1)-(5), statele membre care în 2013 au avut un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței (în euro) sub 60 % din media Uniunii pot acorda instalațiilor de producție a energiei electrice o alocare tranzitorie cu titlu gratuit pentru modernizarea, diversificarea și transformarea durabilă a sectorului energetic. Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie coerente cu tranziția către o economie sigură și sustenabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și cu îndeplinirea obiectivelor pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Derogarea de la prezentul alineat încetează la 31 decembrie 2030.

(2) Statul membru în cauză organizează o procedură de ofertare concurențială, care să aibă loc în una sau mai multe runde în perioada 2021-2030, pentru proiectele care presupun un quantum total al investițiilor de peste 12,5 milioane EUR, pentru a selecta investițiile care urmează să fie finanțate prin alocarea cu titlu gratuit. Procedura respectivă de ofertare concurențială:

- (a) respectă principiile transparenței, nediscriminării, egalității de tratament și bunei gestiuni financiare;
- (b) garantează că sunt eligibile să concureze numai proiectele care contribuie la diversificarea mixului energetic și a surselor lor de aprovizionare, la restructurarea, reabilitarea ecologică și modernizarea necesare infrastructurii, la tehnologii curate, precum tehnologiile de obținere a energiei din surse regenerabile, sau la modernizarea sectorului de producție a energiei, precum centralele de termoficare eficiente și durabile, și a sectorului de transmisie și de distribuție a energiei;
- (c) definește criterii de selecție clare, obiective, transparente și nediscriminatorii pentru clasificarea proiectelor, astfel încât să se asigure selectarea numai a proiectelor care:
 - (i) pe baza unei analize a raportului cost-beneficiu, asigură un câștig net pozitiv în ceea ce privește reducerea emisiilor și un nivel semnificativ prestabilit de reduceri ale emisiilor de CO₂, ținând cont de dimensiunea proiectului;
 - (ii) sunt complementare, răspund în mod clar la nevoile de înlocuire și modernizare și nu satisfac o creștere a cererii de energie determinată de piață;
 - (iii) oferă cel mai bun raport calitate-preț; și
 - (iv) nu contribuie la sau nu îmbunătățesc viabilitatea financiară a producției de energie electrică cu nivel foarte ridicat de emisii sau nu cresc dependența de combustibili fosili cu emisii ridicate.

Prin derogare de la articolul 10 alineatul (1) și fără a aduce atingere ultimei teze de la alineatul (1) de la prezentul articol, în eventualitatea anulării unei investiții selectate prin procedura de ofertare concurențială sau a neatingerii nivelului de performanță preconizat, certificatele alocate se pot utiliza printr-o singură rundă suplimentară a procesului de ofertare concurențială cel mai devreme un an mai târziu pentru finanțarea altor investiții.

Până la 30 iunie 2019, orice stat membru care intenționează să facă uz de alocarea tranzitorie opțională cu titlu gratuit pentru modernizarea sectorului energetic publică un cadru național detaliat în care se stabilesc procedura de ofertare concurențială, inclusiv numărul planificat de runde menționat la primul paragraf, și criteriile de selecție, în vederea unei consultări publice.

În cazul în care investițiile cu o valoare mai mică de 12,5 milioane EUR care urmează să fie sprijinite prin alocarea cu titlu gratuit nu sunt selectate prin procedura de ofertare concurențială menționată la prezentul alineat, statul membru selectează proiectele pe baza unor criterii obiective și transparente. Rezultatele procesului de selecție fac obiectul unei consultări publice. Pe această bază, până la 30 iunie 2019, statul membru în cauză stabilește, publică și transmite Comisiei o listă a investițiilor. În cazul în care în aceeași instalație se realizează mai multe investiții, acestea se evaluează în ansamblu pentru a stabili dacă se depășește sau nu pragul de 12,5 milioane EUR, cu excepția cazului în care investițiile respective sunt, în mod independent, viabile din punct de vedere tehnic sau financiar.

(3) Valoarea investițiilor preconizate trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea de piață a alocării gratuite, ținând seama totodată de necesitatea de a limita creșterile de prețuri direct legate de acestea. Valoarea de piață este valoarea medie a prețului certificatelor de pe platforma comună de licitație din anul calendaristic precedent. Până la 70 % din costurile relevante ale unei investiții pot fi sprijinite prin alocarea cu titlu gratuit, cu condiția finanțării costurilor rămase de către entități juridice private.

(4) Alocările tranzitorii cu titlu gratuit se deduc din cantitatea de certificate pe care statul membru le-ar scoate altfel la licitație. Alocarea gratuită totală nu poate depăși 40 % din certificatele pe care statul membru în cauză le va primi, în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), în perioada 2021-2030, repartizate în volume anuale egale de-a lungul perioadei menționate.

(5) În cazul în care un stat membru, în temeiul articolului 10d alineatul (4), utilizează certificate distribuite din motive de solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), statul membru respectiv poate, prin derogare de la alineatul (4) de la prezentul articol, să utilizeze pentru alocare tranzitorie cu titlu gratuit un număr total de până la 60 % din certificatele primite în perioada 2021-2030 în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), utilizând un quantum corespunzător de certificate distribuite în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b).

Toate certificatele nealocate în temeiul prezentului articol până în 2020 se pot alocă pentru perioada 2021-2030 pentru investiții selectate prin procedura de ofertare concurențială menționată la alineatul (2), cu excepția cazului în care statul membru în cauză informează Comisia până la 30 septembrie 2019 cu privire la intenția sa de a nu alocă parțial sau în întregime certificatele respective în perioada 2021-2030 și cu privire la quantumul certificatelor care urmează să fie scoase la licitație în 2020. În cazul în care astfel de certificate se alocă pentru perioada 2021-2030, quantumul corespunzător de certificate se ia în considerare pentru aplicarea limitei de 60 % menționate în primul paragraf de la prezentul alineat.

(6) Alocările către operatori se efectuează după ce aceștia demonstrează că o investiție selectată în conformitate cu normele procedurii de ofertare concurențiale a fost efectuată. În cazul în care o investiție determină o capacitate suplimentară de producție de energie electrică, operatorul în cauză demonstrează, în plus, că el sau un alt operator asociat a dezafectat un quantum echivalent de capacitate de producție a energiei electrice cu nivel mai ridicat de emisii înainte de începutul funcționării capacității suplimentare.

(7) Statele membre impun producătorilor de energie electrică și operatorilor de rețele să prezinte, până la data de 28 februarie a fiecărui an, un raport referitor la punerea în aplicare a investițiilor lor selectate, incluzând soldul alocării gratuite și cheltuielile de investiții suportate, precum și tipurile de investiții sprijinite. Statele membre transmit Comisiei rapoarte în acest sens, iar Comisia le publică.

(*) Decizia 2014/746/UE a Comisiei din 27 octombrie 2014 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2015-2019 (JO L 308, 29.10.2014, p. 114).”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10d

Fondul pentru modernizare

(1) Pentru perioada 2021-2030, se instituie un fond pentru a sprijini investițiile propuse de statele membre beneficiare, inclusiv finanțarea proiectelor de mică anvergură, pentru modernizarea sistemelor energetice și îmbunătățirea eficienței energetice din statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 60 % din media Uniunii în 2013 (denumit în continuare «fondul pentru modernizare»). Fondul pentru modernizare este finanțat prin scoaterea certificatelor la licitație, astfel cum este prevăzut la articolul 10.

Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie conforme cu obiectivele prezentei directive, precum și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și cu obiectivele pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Nu se acordă niciun sprijin din fondul pentru modernizare altor instalații de producție de energie care utilizează combustibili solizi fosili decât centralelor de termoficare eficiente și durabile din statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței sub 30 % din media Uniunii în 2013, cu condiția ca un quantum de certificate de o valoare cel puțin echivalentă să se utilizeze pentru investiții în temeiul articolului 10c care nu presupun combustibili fosili solizi.

(2) Cel puțin 70 % din resursele financiare din fondul pentru modernizare se utilizează pentru a se sprijini investițiile în producția și utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, îmbunătățirea eficienței energetice, cu excepția eficienței energetice legate de producerea de energie cu utilizarea de combustibili fosili solizi, stocarea energiei și modernizarea rețelelor energetice, inclusiv a conductelor centralelor de termoficare, rețelele pentru transportul de electricitate și creșterea interconectărilor dintre statele membre, precum și pentru a sprijini o tranziție echitabilă în regiunile dependente de emisiile de dioxid de carbon în statele membre beneficiare, astfel încât să se sprijine realocarea, recalificarea și îmbunătățirea competențelor lucrătorilor, educația, inițiativele legate de căutarea unui loc de muncă și start-upurile, în dialog cu partenerii sociali. Investițiile în eficiența energetică în transporturi, construcții, agricultură și deșeuri sunt și ele eligibile.

(3) Fondul pentru modernizare funcționează sub responsabilitatea statelor membre beneficiare. BEI se asigură că certificatele se licitează în conformitate cu principiile și modalitățile descrise la articolul 10 alineatul (4) și este responsabilă de gestionarea veniturilor. BEI transmite veniturile către statele membre după o decizie de plată emisă de Comisie, în cazul în care această plată pentru investiții este în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol sau, în cazul în care investițiile nu se încadrează în domeniile incluse la alineatul (2) de la prezentul articol, plata este în conformitate cu recomandările comitetului pentru investiții. Comisia adoptă decizia cu promptitudine. Veniturile se distribuie între statele membre și în funcție de proporțiile stabilite în anexa IIb, în conformitate cu alineatele (6)-(12) de la prezentul articol.

(4) Orice stat membru în cauză poate utiliza toată alocarea acordată cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c alineatul (4) sau o parte din alocarea respectivă și quantumul certificatelor distribuite pentru solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), sau o parte din quantumul respectiv, în conformitate cu articolul 10d, pentru a sprijini investițiile din cadrul fondului pentru modernizare, contribuind astfel la creșterea resurselor distribuite statului membru respectiv. Până la 30 septembrie 2019, statul membru în cauză notifică Comisiei quantumurile respective de certificate care urmează să fie utilizate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), cu articolul 10c și cu articolul 10d.

(5) Se instituie un comitet pentru investiții pentru fondul pentru modernizare. Comitetul pentru investiții se compune din câte un reprezentant al fiecărui stat membru beneficiar, al Comisiei și al BEI și din trei reprezentanți aleși de către celelalte state membre pentru o perioadă de cinci ani. El este prezidat de un reprezentant al Comisiei. Câte un reprezentant al fiecărui stat membru care nu este membru al comitetului pentru investiții poate participa în calitate de observator la reuniunile comitetului.

Comitetul pentru investiții acționează în mod transparent. Componenta comitetului de investiții, curricula vitae și declarațiile de interese ale membrilor acestuia se pun la dispoziția publicului și, dacă este necesar, se actualizează.

(6) Înainte de a decide să finanțeze o investiție din procentajul care le revine din fondul pentru modernizare, statele membre beneficiare prezintă proiectul de investiții comitetului pentru investiții și BEI. În cazul în care BEI confirmă că o investiție se încadrează în domeniile incluse la alineatul (2), statul membru poate trece la finanțarea proiectului de investiții din procentajul care îi revine.

În cazul în care o investiție în modernizarea sistemelor energetice, care este propusă să fie finanțată din fondul pentru modernizare, nu se încadrează în domeniile menționate la alineatul (2), comitetul pentru investiții evaluează viabilitatea tehnică și financiară a investiției respective, inclusiv reducerile de emisii pe care le realizează, și emite o recomandare privind finanțarea investiției din fondul pentru modernizare. Comitetul pentru investiții se asigură că orice investiție legată de termoficare realizează o îmbunătățire substanțială în materie de eficiență energetică și de reducere a emisiilor. Recomandarea respectivă poate include propuneri privind instrumente de finanțare adecvate. Până la 70 % din costurile relevante ale unei investiții care nu se încadrează în domeniile menționate la alineatul (2) pot fi asigurate din resurse ale fondului pentru modernizare, cu condiția ca restul costurilor să fie finanțate de entități juridice private.

(7) Comitetul pentru investiții încearcă să își adopte recomandările prin consens. În cazul în care nu poate decide prin consens în termenul stabilit de către președinte, comitetul pentru investiții adoptă o decizie cu majoritate simplă.

Dacă reprezentantul BEI nu aprobă finanțarea unei investiții, o recomandare se adoptă doar dacă o majoritate de două treimi din toți membrii votează pentru. În acest caz, reprezentantul statului membru în care urmează să aibă loc investiția și reprezentantul BEI nu au dreptul să voteze. Prezentul paragraf nu se aplică în cazul proiectelor de mici dimensiuni finanțate prin împrumuturi acordate de o bancă națională de promovare sau prin granturi care contribuie la punerea în aplicare a unui program național cu obiective specifice conforme cu obiectivele fondului pentru modernizare, cu condiția ca în cadrul programului să nu se utilizeze mai mult de 10 % din proporția aferentă statelor membre prevăzută în anexa IIb.

(8) Toate actele sau recomandările BEI sau ale comitetului pentru investiții adoptate în temeiul alineatelor (6) și (7) se fac cu promptitudine și precizează motivele pe care se bazează. Astfel de acte și recomandări sunt făcute publice.

(9) Statele membre beneficiare sunt responsabile pentru acțiunile ulterioare punerii în aplicare legate de proiectele selectate.

(10) Statele membre beneficiare prezintă anual Comisiei un raport privind investițiile finanțate de fondul pentru modernizare. Raportul se publică și include:

- (a) informații privind investițiile finanțate per stat membru beneficiar;
- (b) o evaluare a valorii adăugate, în ceea ce privește eficiența energetică sau modernizarea sistemului energetic, realizată prin investiție.

(11) Comitetul pentru investiții raportează anual Comisiei privind experiența dobândită în ceea ce privește evaluarea investițiilor. Până la 31 decembrie 2024, ținând cont de constatările comitetului pentru investiții, Comisia revizuieste domeniile pentru proiecte menționate la alineatul (2) și criteriile pe baza cărora comitetul pentru investiții își întemeiază recomandările.

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind normele detaliate ale funcționării fondului pentru modernizare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”

17. La articolul 11 alineatul (1), se adaugă paragraful următor:

„Până la 30 septembrie 2019, se transmite lista instalațiilor reglementate prin prezenta directivă pentru perioada de cinci ani care începe la 1 ianuarie 2021, iar listele pentru fiecare perioadă următoare de cinci ani se transmit ulterior o dată la cinci ani. Fiecare listă include informații privind activitatea de producție, transferurile de căldură și gaze, producția de energie electrică și emisiile la nivel de subinstalație din cursul celor cinci ani calendaristici care precedă transmiterea listei. Alocările cu titlu gratuit se acordă numai instalațiilor pentru care se furnizează astfel de informații.”

18. La articolul 11a, alineatele (8) și (9) se elimină.

19. La articolul 11b, alineatul (7) se elimină.

20. La articolul 12 alineatul (4), se adaugă următoarele teze:

„În cazul închiderii unei capacități de producție de energie electrică pe teritoriul lor ca urmare a unor măsuri naționale suplimentare, statele membre pot anula certificate din cantitatea totală de certificate pe care urmează să le scoată la licitație menționate la articolul 10 alineatul (2) până la un quantum corespunzător valorii medii a emisiilor verificate ale instalației în cauză pe parcursul unei perioade de cinci ani înainte de închidere. Statul membru în cauză informează Comisia în legătură cu o astfel de intenție de anulare în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4).”

21. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Valabilitatea certificatelor

Certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2013 sunt valabile o perioadă nelimitată. Certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2021 includ o mențiune care indică în ce perioadă de zece ani, începând cu 1 ianuarie 2021, au fost eliberate și sunt valabile pentru emisiile generate începând cu primul an din perioada respectivă.”

22. La articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind modalitățile detaliate de monitorizare și raportare a emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I, de monitorizare și raportare a datelor tonă-kilometru în sensul unei cereri depuse în temeiul articolului 3e sau 3f, care se bazează pe principiile de monitorizare și raportare prezentate în anexa IV și pe cerințele stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră în cerințele pentru monitorizarea și raportarea emisiilor pentru gazul respectiv.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”

23. La articolul 15, al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind verificarea rapoartelor referitoare la emisii pe baza principiilor menționate în anexa V și privind acreditarea și supravegherea verificatorilor. Comisia poate adopta și acte de punere în aplicare privind verificarea rapoartelor prezentate de operatorii de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a cererilor depuse în temeiul articolelor 3e și 3f, inclusiv privind procedurile de verificare care trebuie să fie utilizate de verificatori. Aceasta precizează condițiile de acreditare și retragere a acreditărilor, precum și de recunoaștere reciprocă și evaluare colegială a organismelor de acreditare, după caz.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”

24. La articolul 16, alineatul (12) se înlocuiește cu următorul text:

„(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind normele detaliate cu privire la procedurile menționate la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”

25. La articolul 19, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea tuturor cerințelor necesare privind registrul Uniunii pentru perioada de comercializare care începe la 1 ianuarie 2013 și pentru perioadele ulterioare, sub forma bazelor de date electronice standardizate care conțin elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării certificatelor, după caz, și pentru a prevedea dispoziții referitoare la accesul publicului și la confidențialitate, după caz. Actele delegate respective includ, de asemenea, dispoziții pentru a introduce norme privind recunoașterea reciprocă a certificatelor în acordurile de conectare a sistemelor de comercializare a certificatelor de emisii.”

26. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), a patra teză se înlocuiește cu următorul text:

„Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme adoptate de Comisie sub formă de acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) O dată la trei ani, raportul menționat la alineatul (1) acordă, de asemenea, o atenție deosebită măsurilor echivalente adoptate pentru instalațiile de mici dimensiuni excluse din EU ETS. Măsurile echivalente adoptate pentru instalațiile de mici dimensiuni se iau de asemenea în considerare în schimbul de informații menționat la alineatul (3).”

27. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Modificări aduse anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexele la prezenta directivă, după caz, cu excepția anexelor I, IIa și IIb, având în vedere rapoartele prevăzute la articolul 21 și experiența aplicării prezentei directive. Anexele IV și V pot fi modificate pentru a se îmbunătăți monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.”

28. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice, înființat prin articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

29. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1) și (8), articolul 10b alineatul (5), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1) și articolul 28c pe o perioadă nedeterminată începând cu 8 aprilie 2018.

(3) Delegarea de competență menționată la articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1) și (8), articolul 10b alineatul (5), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1) și articolul 28c poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3d alineatul (3), al articolului 10 alineatul (4), al articolului 10a alineatele (1) și (8), al articolului 10b alineatul (5), al articolului 19 alineatul (3), al articolului 22, al articolului 24 alineatul (3), al articolului 24a alineatul (1), al articolului 25a alineatul (1) și al articolului 28c intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

30. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Începând cu 2008, statele membre pot pune în aplicare comercializarea certificatelor de emisii în conformitate cu prezenta directivă pentru activitățile și gazele cu efect de seră care nu sunt enumerate în anexa I, ținând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieței interne, de denaturările potențiale ale concurenței, de integritatea de mediu a EU ETS și de fiabilitatea sistemului de monitorizare și de raportare planificat, cu condiția ca includerea acestor activități și gaze cu efect de seră să fie aprobată de Comisie, în conformitate cu actele delegate pe care Comisia este împuternicită să le adopte în conformitate cu articolul 23.”;

(b) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în acest sens.”

31. Articolul 24a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Pe lângă includerile prevăzute la articolul 24, Comisia poate adopta măsuri de emisie a certificatelor sau a creditelor pentru proiecte gestionate de statele membre care reduc emisiile de gaze cu efect de seră care nu intră sub incidența EU ETS.

Astfel de măsuri trebuie să fie conforme cu actele adoptate în temeiul fostului articol 11b alineatul (7) astfel cum sunt în vigoare înainte de 8 aprilie 2018. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea procedurii care trebuie urmată.”;

(b) alineatul (2) se elimină.

32. La articolul 25, alineatul (2) se elimină.

33. La articolul 25a alineatul (1), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În cazul în care o țară terță adoptă măsuri de reducere a impactului pe care îl au asupra schimbărilor climatice zborurile care decolează din țara terță în cauză și aterizează pe teritoriul Uniunii, Comisia, după consultarea țării terțe respective, precum și a statelor membre în cadrul comitetului menționat la articolul 22a alineatul (1), analizează opțiunile disponibile pentru a asigura o interacțiune optimă între EU ETS și măsurile dispuse de țara în cauză.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa I la prezenta directivă cu scopul de a exclude zborurile care sosesc din țara terță în cauză din activitățile de aviație enumerate în anexa I sau de a efectua orice altă modificare la lista activităților de aviație din anexa I, cu excepția modificărilor legate de domeniul de aplicare, care sunt impuse de un acord încheiat în temeiul articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

34. La articolul 27 alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Orice astfel de instalație rămâne în EU ETS pentru restul perioadei menționate la articolul 11 alineatul (1) pe parcursul căreia a fost reintrodusă.”

35. Se introduce următorul articol:

„Articolul 27a

Excluderea opțională a instalațiilor care emit mai puțin de 2 500 de tone

(1) Statele membre pot exclude din EU ETS instalațiile ale căror emisii raportate autorității competente ale statului membru în cauză în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu litera (a) sunt sub 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent, fără a ține cont de emisiile provenite de la biomasă, dacă statul membru în cauză:

- (a) notifică fiecare instalație de acest tip Comisiei, înainte de data la care trebuie să fie transmisă lista instalațiilor în temeiul articolului 11 alineatul (1) sau cel târziu la data la care respectiva listă este transmisă Comisiei;
- (b) confirmă că se aplică proceduri simplificate de monitorizare pentru a se evalua dacă vreuna dintre aceste instalații emite cel puțin 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent, fără a ține cont de emisiile provenite de la biomasă, în orice an calendaristic;
- (c) confirmă că orice instalație care emite cel puțin 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent, fără a ține cont de emisiile provenite de la biomasă, în orice an calendaristic, se reintroduce în EU-ETS; și
- (d) pune la dispoziția publicului informațiile menționate la literele (a), (b) și (c).

(2) Atunci când o instalație este reintrodusă în EU ETS în conformitate cu alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol, orice certificat alocat în temeiul articolului 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. Certificatele alocate unei astfel de instalații se scad din cantitatea care urmează a fi scoasă la licitație în temeiul articolului 10 alineatul (2) de către statul membru în care se află instalația.

(3) De asemenea, statele membre pot exclude din EU ETS generatoarele de rezervă care nu funcționează mai mult de 300 de ore pe an în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu alineatul (1) litera (a), în aceleași condiții ca cele prevăzute la alineatele (1) și (2).”

36. Articolul 28c se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28c

Dispoziții privind monitorizarea, raportarea și verificarea în scopul punerii în aplicare a măsurii globale bazate pe piață

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește monitorizarea, raportarea și verificarea adecvate ale emisiilor în scopul punerii în aplicare a măsurii globale bazate pe piață a OACI cu privire la toate rutele acoperite de aceasta. Actele delegate respective se bazează pe instrumentele relevante adoptate în cadrul OACI, evită orice denaturare a concurenței și respectă principiile cuprinse în actele menționate la articolul 14 alineatul (1) și asigură verificarea rapoartelor transmise privind emisiile în conformitate cu principiile și criteriile de verificare de la articolul 15.”

37. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Revizuirea în contextul punerii în aplicare a Acordului de la Paris și al dezvoltării de piețe ale carbonului în alte economii majore

(1) Prezenta directivă face obiectul unei revizuiri permanente în contextul evoluțiilor internaționale și al eforturilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris.

(2) Măsurile de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie care ar putea face obiectul relocării emisiilor de carbon menționate la articolele 10a și 10b fac și ele obiectul unei revizuiri permanente având în vedere măsurile de politică privind clima din alte economii majore. În acest context, Comisia analizează și dacă măsurile legate de compensarea costurilor indirecte ar trebui să fie armonizate în continuare.

(3) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului în contextul fiecărui bilanț la nivel global convenit în temeiul Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea reducerilor de gaze cu efect de seră necesare din partea Uniunii și a statelor sale membre, inclusiv în ceea ce privește factorul linear menționat la articolul 9. Comisia poate prezenta Parlamentului European și Consiliului propuneri de modificare a directivei, după caz.

(4) Înainte de 1 ianuarie 2020, Comisia prezintă o analiză actualizată a efectelor aviației, altele decât cele de CO₂, însoțită, după caz, de o propunere privind cele mai bune modalități de a aborda aceste efecte.”

38. În anexa IIa la Directiva 2003/87/CE, rubricile pentru Belgia, Italia, Luxemburg și Suedia se elimină.

39. Anexa IIb la Directiva 2003/87/CE se înlocuiește cu textul care figurează în anexa I la prezenta directivă.

40. Anexa IV la Directiva 2003/87/CE se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificări aduse Deciziei (UE) 2015/1814

Articolul 1 din Decizia (UE) 2015/1814 se modifică după cum urmează:

1. La alineatul (5) primul paragraf, se adaugă următoarea teză:

„Prin derogare de la primele două teze, până la 31 decembrie 2023, procentele și cele 100 de milioane de certificate menționate la tezele respective se dublează.”

2. Se introduce următorul alineat:

„(5a) Cu excepția cazului în care se decide altfel în prima revizuire efectuată în conformitate cu articolul 3, începând cu 2023, certificatele păstrate în rezervă peste numărul total de certificate licitate pe parcursul anului precedent nu mai sunt valabile.”

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 9 octombrie 2019. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Prin derogare de la primul paragraf, până la 31 decembrie 2018, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma obligațiilor de publicare și de raportare prevăzute la articolul 1 punctul 14 litera (f) din prezenta directivă privind articolul 10a alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor măsuri de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat prin prezenta directivă.

*Articolul 4***Dispoziție tranzitorie**

Atunci când se conformează obligațiilor care le revin, prevăzute la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă, statele membre se asigură că legislația lor națională în care sunt transpuse articolul 10, articolul 10a alineatele (4)-(7), articolul 10a alineatul (8) primul și al doilea paragraf, articolul 10a alineatele (12)-(18), articolul 10c și articolul 11a alineatele (8) și (9) din Directiva 2003/87/CE și anexele IIa și IIb la directiva menționată, astfel cum este în vigoare la 19 martie 2018, continuă să se aplice până la 31 decembrie 2020. Lista inclusă în anexa la Decizia 2014/746/UE continuă să se aplice până la 31 decembrie 2020.

*Articolul 5***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 14 martie 2018.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
L. PAVLOVA

ANEXA I

Anexa IIb la Directiva 2003/87/CE se înlocuiește cu textul următor:

„ANEXA IIb

DISTRIBUIREA FONDURILOR DIN FONDUL PENTRU MODERNIZARE PÂNĂ LA 31 DECEMBRIE 2030

Partea din fondul pentru modernizare

Bulgaria	5,84 %
Republica Cehă	15,59 %
Estonia	2,78 %
Croația	3,14 %
Letonia	1,44 %
Lituania	2,57 %
Ungaria	7,12 %
Polonia	43,41 %
România	11,98 %
Slovacia	6,13 %”.

ANEXA II

În partea A din anexa IV la Directiva 2003/87/CE, paragraful de la a patra rubrică intitulată „Monitorizarea emisiilor de alte gaze cu efect de seră” se înlocuiește cu următorul text:

„Se folosesc metode standardizate sau acceptate, elaborate de Comisie în colaborare cu toate părțile interesate relevante și adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).”
